Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26940
Copyright: Admont, Benediktinerstift

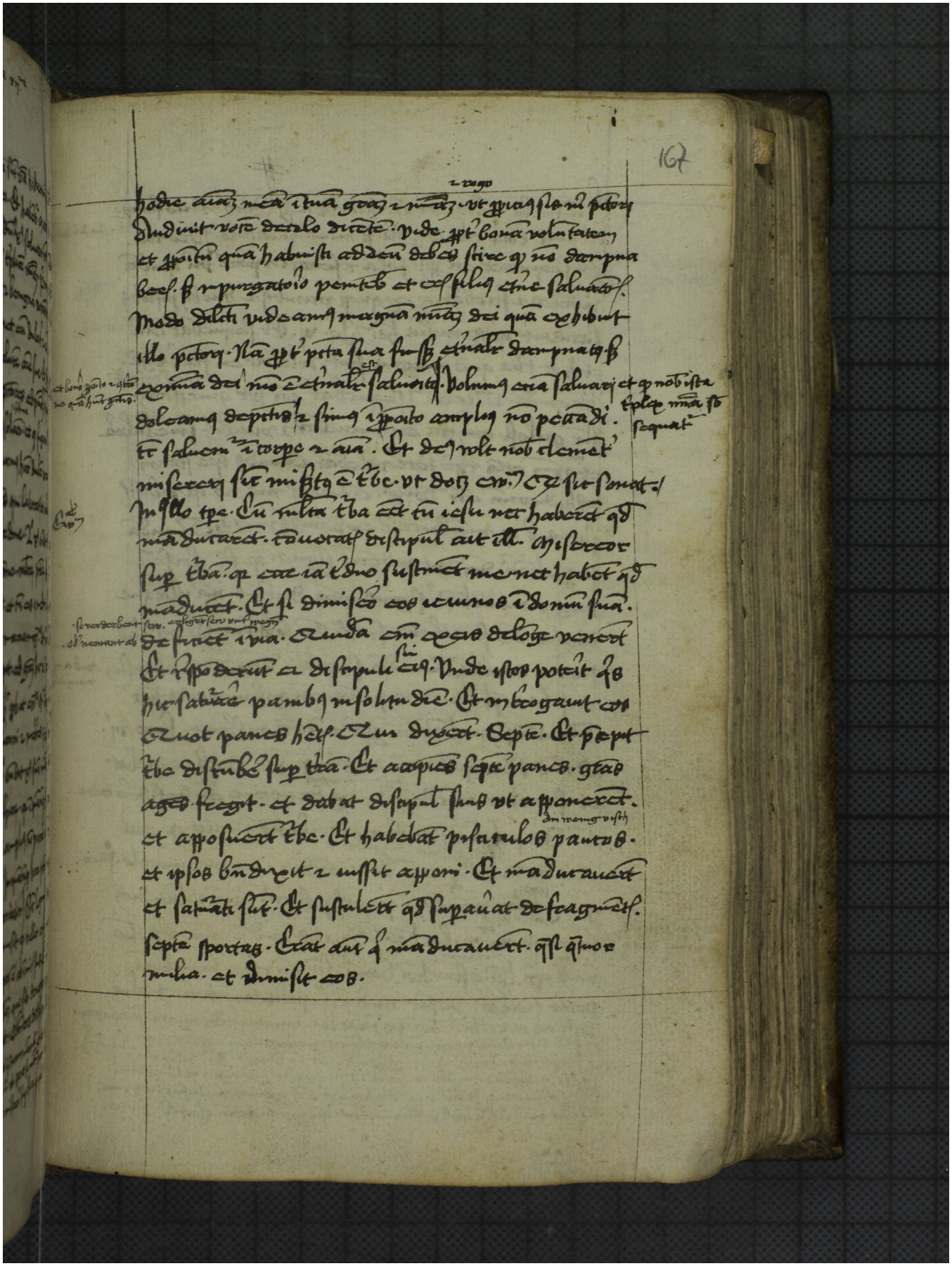

hodie diuisi mea i tua gaudia i meis. vt quia sola mi peccata
diuidit vere de talo dicere. vide. quia bona voluntate
et quam habuisti ad deum debes scire q nos dampna
bere. p purgatorio pentes et cum filio eius saluabo.
Modo dilecti videamus magna miseria dei quia exhibuit
illo peccatori. Nam quia peccata sua fuerunt et nature dampnata. p
gratia dei nos et eternae saluari. Volumus eia saluari et q nos iste
doleamus de peccatis i simus i posito amplius no peccaudi.
et saluem in corpe i aia. Et deus vult nos clemet
misereri sui misitque ad tbe. vt dom cum. Et sic sunt
in illo tpe. Cu iuluta tba cet tu iesu nec haberet qd
ma duceret. conuocat discipul aut ill. Miseror
sup tba. q cace ia dno sustinet me nec habet qd
ma ducere. Et si dimisero eos ieiunos i domu sua.
de fract i via. Cunda cum eis de loge venerat
Et responderunt ei discipuli eius. Vnde istos poteit q
hic saturare panibus in solitudine. Et interrogauit eos
Quot panes habetis. Qui dixerunt. Septe. Et precepit
tbe discubere sup tba. Et accipiens septe panes. gratias
agens fregit. et dabat discipulis suis vt apponerent.
et apposuerunt tbe. Et habebat pisciculos paucos.
et ipsos benedixit i iussit apponi. Et manducauerunt
et saturati sunt. Et sustulerunt qd superauerat de fragmentis.
septe sportas. Erat aut q manducauerunt. qsi quatuor
milia. et dimisit eos.